

Разкази за кучето.

Кучето е надарено съ чувствително сърце. То цѣни милувката, но помне и сторената му обида. Обича оно-гова, който го обича. Понѣкога то дотолкова се привѣрзва къмъ господаря си, щото е готово въ огънь и вода да се хвърли за негово добро.

Искате ли да отгледате добро куче, по-често се обръщайте къмъ него съ благи думи, хранете го хубаво и бждете къмъ него внимателни и справедливи. То съ своята вѣрна служба хиляди пжти повече ще ви се отплати за стореното му добро.

I. Ньюфаундленското куче Лео.

Единъ англичанинъ разказва слѣднѣото за своето куче Лео. Това куче не се отдѣляло отъ неговото дѣтенце. То постоянно вървѣло слѣдъ бавачката, даже и кога тя ходила далечъ отъ жилището на разходка.

Еднажъ бавачката била съ дѣтето далечъ изъ планината на разходка. Врѣмето се развалило. Излѣзла буря. Бавачката се покрила съ една дълга мушамяна дреха. Съ нея тя могла да закрие дѣтето, което носѣла прѣгърнато до гърдитѣ си, за да го не простуди.

Тя почнала да слиза по една тѣсна пжтечка. А въ това врѣме кучето припрѣчило пжтя и не ѝ позволявало да пристжпи нито крачка. То лаело, рѣмжало и се збѣло на срѣща ѝ. Бавачката се много уплашила. Съ благи думи тя се опитала да